

Sopa de col i patata (i pa amb allioli)

Als boscos alemanys, al nord de Berlín, es van mudar una colla d'amics que portava poc temps vivint al país. Estem parlant d'una gallina vermella, una gata vegetariana, un mico tropical i un pica-soques. Tenien pocs diners i moltes ganes de pasar's-ho bé, per això van reunir tots els seus estalvis i van comprar una petita casa de fusta amb un espai verd i fragant per plantar-hi un hort ecològic, fer un estany amb aigües reciclades i un molinet de vent per proveir-se la seva pròpia energia.

Fer l'estany va ser la feina assignada al mico tropical per tenir braços llargs i l'habilitat per fer clots; el molinet va quedar a càrrec del pica-soques, lògicament per la seva experiència amb el vent. La gallina i la gata ja s'havien autoproclamat hortolanes des de que van llegir que l'agricultura sempre va ser cosa de noies.

En arribar a la seva nova llar els va rebre un brillant sol d'abril sobre els verds prats. Al mico tropical no li cabia el cor al pit de goig per tenir el sol tan a prop i poder respirar aire pur un altre cop. El pica-soques es passava les hores sentint l'olor de la caseta de fusta; tanta era la joia que revolava dia i nit sense parar, llepant les parets de tant en tant. La gallina vermella i la gata vegetariana no volien més que jeure a les tumbones del pati prenent el sol de dia i a les nits mirant els estels, mentre s'explicaven històries càlides i picarones dels seus països i la seva gent.

Així van passar dies i setmanes fins que de tant enjogassar i sospirar a mitjans de Juny es van quedar sense res per menjar. La gata, la gallina i el pica-soques ja començaven a estar de mal humor sense saber com repartir-se unes quantes crispetes que quedaven al rebost, i al mico tropical només li quedaba mig plàtan mossegat. Aquesta mateixa nit van fer una reunió per donar inici als treballs planificats, però tenien tanta gana i tanta feina acumulada que la reunió va acabar en disputa.

La gata vegetariana va passar la nit a la tanca, la gallina a la teulada, el mico a la finestra i el pica-soques tumbat a la gespa amb les ales obertes de pura confusió. L'endemà cadascú va emprendre el seu camí en busca d'alguna cosa per menjar. La gata i la gallina van aconseguir dues bosses de patates i un pa, tot a canvi d'ajudar al pagès Moo a llaurar la terra del seu hort. Al pica-soques li van donar tres cols per negociar amablement amb els ocells que es menjaven les cireres del pagès Kö. El mico tropical, nomès per carismàtic, va rebre un cap d'allis de la senyora Wii, que feia una bona estona que se'l mirava fer cabrioles a l'altre cantó de la tanca.

Cuanta alegria va haver-hi a la petita casa de fusta aquella tarda, quan els seus habitants van arribar a mostrar i compartir els regals rebuts. Aliment pel cos, joia per l'ànima. La gallina vermella va trossejar les cols d'un cop de pic i el pica-soques les patates. Mentrestant la gata vegetariana preparava el brou. La gallina va pondre un ou de pura felicitat i el mico, tot emocionat, va allistar la seva cueta i ho va batre tot amb allis per amanir el pa.

Sopa de col i patata i pa amb allioli. Durant tan saboròs sopar es va planificar i organitzar el treball de les següents setmanes, tot en pau i harmonia, perquè qui aconsegueix un àpat tan exquisit aconsegueix qualsevol cosa.

Expliquen els veïns que al voltant de la caseta de fusta va creixer l'hort ecològic més frondós i acolorit de la comarca, amb el seu estany d'aigües reciclades i un molinet per produir-se la seva pròpia energia. Que cada cop que arriba la primavera els quatre amics celebren amb sopa de col i patata i conviden a tots els veïns, que encara que ho intenten no aconsegueixen descobrir l'ingredient secret. I que quan la veïna Wii va demanar-li al mico tropical pel secret de la sopa, aquest li va respondre: "Amor, "purito" Amor del bo".

Aura Violeta